

KŘIVOKLÁTSKÉ NOVINY

Ročník XV.

ÚNOR 2009

20 Kč

Velmi zajímavý příspěvek má v dnešním čísle Anna Hofmanová ze Správy Chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko. Její materiál se zabývá říší živočichů, která je tak trochu opředena pověstmi – netopýry. **Čtěte na str. 5**

Povídáme si s porodní asistentkou Drahoslavou Krumníkovou, mou dlouholetou křivoklátskou přítelkyní. Nejen pro mne, ale i pro možná už tři generace křivoklátských žen je to prostě Drahůška, vzpomíná Gudrun Humlová. **Čtěte na str. 4**

„Jdeme mladým na nervy. Je to prostě tak, nedá se nic dělat. Totiž..., možná dá. Trochu. Velmi poučná je pro mnohé rodiče a prarodiče rubrika dnešní knihovny. Rady, které z knížky Nataši Tanské pro vás shrnula Nataša Chalcarzová, si rozhodně nenechte ujít. **Čtěte na str. 6**

ÚVODNÍK

Lednové číslo Křivoklátských novin načalo patnáctý rok jejich vydávání. Tak nějak začínal úvodník z minulého čísla. V něm jsme se také dočetli, co pro ně patnáctý rok znamená.

Je to mimo jiné spousta obětavé práce řady nadšenců, pro čtenáře pak pravidelný zdroj zajímavých informací.

I v životě člověka je patnáctý rok dosti významný. Patnáctiletý mladík či slečna dostává do ruky „první občanku“. Někteří z nich pak bezradně stojí před zásadním rozhodnutím, co v životě dál? Opouštějí základní školu, která byla vedle rodičů jistým zázemím a doteď bylo o ně všestranně postaráno. Trochu s nejistotou odcházejí do života, a to buď na střední školu nebo do učení. Většina stále zůstává až do své plnoletosti pod ochrannými křídly svých rodičů – pomyslných sponzorů.

Doufáme tedy společně, že svou první občanku noviny letos dostanou a nadále zůstanou bez větších problémů pod ochrannými křídly svých sponzorů.

A to nejen díky tomu, že dohady o existenci Křivoklátských novin skončily úspěšně, a snad bez velkých ztrát.

Držme jim společně palce.

–rok–

BURZA DĚTSKÉHO OBLEČENÍ

Děti Křivoklátska, o. s. pořádá v Mateřské škole Křivoklát ve dnech 16. – 18. března 2009 (pondělí – středa) burzu dětského oblečení. Koupit či nabídnout k prodeji lze také obuv, sportovní potřeby, knížky a hračky.

Příjem věcí se koná v pondělí 16. března 9.00 – 11.00 hod a 14.00 – 16.00 hodin.

Prodej v úterý (9.00 – 11.00 hod. a 14.00 – 16.00 hod) a **středu** (9.00 – 11.00 hod.). Jedna koruna z každé věci přijaté do burzy a deset procent z celkového prodeje bude věnováno ve prospěch Klubu maminek Želvička na nákup výtvarných potřeb pro děti.

Jana Rajská

ZÁPIS DO 1. ROČNÍKU

K zápisu se dostavilo se svými zákonnými zástupci 8 dětí. Ani u jednoho dítěte nebyla zatím podána žádost o odklad školní docházky.

Poslední dva roky jsou ve znamení převahy chlapců, neboť i letos přišlo sedm chlapců a jedna dívka. Stejná situace byla i u loňského zápisu. Všechny děti ukázaly své dovednosti a získaly za splnění úkoly malou odměnu. Všichni byli velice dobře připraveni a myslím, že bez problémů zvládnou důležitý krok ve svém životě.

Děkuji rodičům, kteří zapsali své dítě v naší škole, a těším se na další spolupráci.

Marcela Kasíková

Deset šťastných výherců vyhrálo v tombole plesu „zvláštní cenu“. Konkrétní výhru si museli vylosovat přímo z klobouku. **Foto Tomáš Bednařík**

2. SPOLEČENSKÝ PLES SDH KŘIVOKLÁT A NPÚ, SPRÁVY HRADU KŘIVOKLÁTU JE MINULOSTÍ

KŘIVOKLÁT (paf). Sobotní večer 21. února patřil v Křivoklátě v pořadí 2. společenskému plesu SDH Křivoklát a NPÚ, správy hradu Křivoklátska. Patříčně vyzdobená křivoklátská sokolovna se zaplnila do posledního místečka. Ples začal s malým zpožděním hasičským zásahem přímo na sále. Hasiče vystřídal Štěpán Gürtler a Eliška Plesná při předtančení. Po nich již taneční sál patřil prvním tanečním pářům. Jedna z nejlepších kapel rakovnického okresu Ideal Band po celý večer dokazovala, že zvěsti o její kvalitě nelhalo. Hasiči a hradní opět připravili pro návštěvníky plesu překvapení, a ne jedno. Novinkou bylo losování deseti zvláštních cen. Šťastní výherci

si odnesli nejen hodnotné ceny, ale i zážitek ze společné fotografie a opakovaný potlesk. Čtvrť hodiny před 23. hodinou se otevřela opona a v Křivoklátě zazněly první tony The Beatles revival. Hodinové vystoupení připomnělo, že písně Beatles rozhodně nestárnou. Než se obě kapely na pódiu opět vystřídal, patřil taneční parket dalšímu překvapení. Břišní tanečnici Dagmar Dobrovolné, která vystupuje pod uměleckým jménem Rashida. Dvě její vystoupení se setkala s bouřlivým potleskem. Před půlnocí se na pódium vrátil Ideal band a hrál až do tří do rána. Jednu písničku si s nimi zazpívala

i křivoklátská Adéla Friebertová. Trochu se protáhl výdej bohaté tomboly. Cen bylo opravdu hodně, a tak to jistě spokojení výherci pořadatelům prominou.

O to, aby návštěvníci plesu neměli po celý večer žízeň ani hlad, se staral k všeobecné spokojenosti Pavel Němeček se svými spolupracovníky. Dokumentace plesu byla již tradičně záležitostí Milana Bednaříka. Některé záběry z pořizovaného videozáznamu budou použity do DVD o historii a současnosti SDH Křivoklát. Co říci závěrem? Pořadatelé děkují všem sponzorům za podporu, spolupracovníkům za přiloženou ruku k dílu a hlavně všem návštěvníkům plesu za příjemný zážitek.

DĚTI V ZIMĚ NA ZVÍŘÁTKA NEZAPOMÍNÁJÍ

V únoru jsme si v mateřské škole povídali o životě zvířete a ptáků v zimě, a proto jsme si domluvili návštěvu v Informačním středisku LČR. Těšili jsme se hlavně na stálou expozici „Les“, kterou několikrát ročně navštěvujeme a vždy se zde dozvíme něco nového o přírodě, o lese a jeho obyvatelích. Tentokrát nás při příchodu nevítila pouze paní Táňa Friebertová jako obvykle, ale z dálky se na nás usmívala milá tvář paní Natálie Viktorovny Jefimové, nové pracovnice Lesní správy Křivoklát, která pochází až z dalekého Irkutsku, jak jsme se dozvěděli později. Paní Nataša, jak jsme ji mohli oslovovat, se s dětmi nejdříve vřele přivítala a potom jim v zasedací místnosti předvedla, jak skládat japonské „origami“. Děti si s paní Natašou vyrobily i krásný společný obrázek s origami, na kterém se každý podílel malou částí. Obrázek jsme si odnesli do mateřské školky, kde jsme si ho vystavili. Potom jsme se s paní Na-

tašou přesunuli do výstavních prostor, které imitují opravdový les,

a společně jsme si připomněli obyvatele lesa. (Pokračování na str. 2)

MUDr. Jiří Pertl zpestřil předášku i historickou o koupi krásného nože, který pamatuje dobu občanské války Jihu proti Severu.

Foto Pavel Friebert

Moudrá slova

Omyly mají svou cenu, ale ne každý. Ne každý, kdo pluje do Indie, objeví Ameriku. **(Erich Kästner)**

Na únorovou cestu ke krmelci nás doprovodil adjunkt pan Stanislav Dryják.

Foto Jaroslava Vimrová

ANKETA KN

Chodíte na krivoklátské plesy, myslíte si, že je jich zde dost?

PhDr. Tomáš Bednařík

55 let
publicista

Už si pomalu ani nevzpomínám, kdy jsem byl na plesu naposledy. Když pomínu služební návštěvy plesů, kde pobývám hodinu maximálně půldruhé, myslím, že to bylo na maturitním plesu mojí prostřední dcery v roce 2001. Plesy nejsou tím druhem zábavy, který bych právě vyhledával. S tím souvisí i odpověď na druhou část otázky. Pro mne jich je na Krivokláte až dost. Když se ale podívám, jaká je „rvačka“ o vstupenky na každý ples, který je v sokolovně pořádán, tak jich je nejspíš málo. Pamatuji, že kdysi tu býval třeba i rybářský ples, sportovní karneval, ples OPS a další. To už je ale dávno...

Karel Breník

35 let, servisní technik

Ano, chodím na „náš“ hasičský a na „lesácký“, když se štěstí usměje a seženou se listy. A někdy i mimo krivoklátský revír, třeba na Velkou Bukovou. A jestli je jich dost? To je otázka... Ve srovnání s minulostí určitě, před deseti lety nebyl na Krivokláte pomalu žádný. Pak Lesy ČR uspořádaly svůj první ples, a ten už zůstal tradicí, letos začaly druhou desítku. V loňském roce jsme se rozhodli (SDH) spolu s hradem, že i my bychom přispěli do kulturního života obce. A tak doufám, že i hasičsko-hradní má před sebou budoucnost. A minulý rok poprvé i myslivecký, tak snad vydrží..., ono totiž pořádat plesy na Krivokláte není vůbec jednoduché...

Karolína Friebertová

16 let, studentka SZŠ Beroun

Na plesy chodím ráda, ale musím mít na to náladu, není to tedy tak, že bych musela navštívit úplně všechny plesy na Krivokláte a v okolí. Vzhledem k tomu, že vím o nedostatku vstupenek na krivoklátské plesy, myslím, že by jich tady mohlo být více, většina lidí by to určitě uvítala.

Libuše Vokounová

35 let, správce depozitáře

Na plesy chodím, i když ne v roli tanečnice. Soudě dle dlouhého dopředu vyprodaných vstupenek na plesy, jich zřejmě v Krivokláte není dost.

DĚTI V ZIMĚ NA ZVÍŘÁTKA NEZAPOMÍNÁJÍ

(Dokončení ze tr. 1)

Nejvíce děti zaujaly interaktivní hry – lesní puzzle, sbírání jedlých lesních plodů do košíčku, zvuky nočního lesa, stopování zvěře podle stop na podlaze i přiřazování semen a plodů k jednotlivým stromům. Na závěr jsme si pověděli, jak se žije zvířátkům a ptáčkům v zimě a jak jim můžeme pomáhat. A že si o tom jenom nepovídáme, dokazuje i to, že pravidelně doplňujeme slunečnicová semena pro ptáky do krmítka na školní zahradě a lesní zvěři nosíme dobroty do krmelce. Na únorovou cestu ke krmelci nás doprovodil adjunkt pan Stanislav Dryák. S dětmi si cestou povídal o životě zvířátek v lese, u krmelce nám připomněl, co do krmelce v žádném případě nepatří a pomohl nám určit ptáky, které jsme v lese zahlédli. Podle stop u krmelce jsme poznali, která zvířátka sem chodí. Děti zvířátkům ke krmelci daly mrkvičky, jablíčka a tvrdý chléb, který jim přinesly z domova. Společně s panem

Děti mile přivítala, a pak si s nimi hezky o zvířátkách povídala, Natálie Viktorovna Jefimová, nová pracovnice IVS Lesní správy Krivokláty.

Foto Jaroslava Vimrová

Dryákem jsme ještě zkontrolovali malé buky, které jsme v lese v loňském roce společně vysadili a po-

tom už jsme se spokojeně vraceli na dobrý oběd do školky.

Jaroslava Vimrová

STONOŽKA 2008/2009

Pod tímto názvem se ukrývá testování žáků 9. ročníku. Poprvé jsme se zapojili do celostátního testování, které se týkalo studijních předpokladů žáků. Testy jsme zakoupili pro žáky, kteří se chystají na střední školy.

Celkové výsledky byly velice povzbudivé. Žáci 9. A se téměř ve všech částech dostali nad průměrný výsledek škol stejného typu. Neuspěli pouze v analýze informací a v porovnávání hodnot. Naopak velice úspěšní byli v orientaci v obrázku, v číselných operacích, ve slovní zásobě, v orientaci v textu. Slabší byl výsledek v 9. B. Nejvíce se žákům dařilo ve slovní zásobě. Celkově 5 žáků do-

šlo vysoce nadprůměrného až špičkového výsledku.

Každý žák obdržel své vlastní hodnocení, kde také mohl zjistit, na jakou školu by měl směřovat.

Další testování se uskuteční v dubnu a bude se týkat informační gramotnosti. Zapojí se opět žáci 9. ročníku.

Marcela Kasíková

Internetový portál www.scio.cz se zkušebními testy najdete snadno.

TATÍNKOVÉ VE ŠKOLCE

Společná odpoledne s rodiči v naší mateřské škole se stala již pomalu tradicí. Rodiče dětí přijdou odpoledne do školky a společně s dětmi si zacvičí, zazpívají, něco si zahrají nebo nejčastěji něco pěkného vyrobí. Protože na „tvořivá odpoledne“ chodí většinou maminky dětí, chtěli jsme zapojit i tatínky a dědečky. Děti vyrobily pro tatínky pozvánky, kterými jsme je mezi nás pozvali a seznámili je s tím, co je čeká. Tématem únorového tvořivého odpoledne byly dopravní prostředky. Postup výroby i materiál jsme nechali na fantazii dětí a jejich tatínků. Někteří si doma postup práce pouze promysleli, jiní si připravili materiál, někteří dokonce vypracovali části dopravních prostředků. Odpoledne jsme se potom sešli v mateřské škole a s chutí se pustili do práce. Tam, kde tatínek opravdu nemohl přijít, zastoupila maminka, dědeček nebo starší sourozenec. U stolečků se stříhalo, lepilo, kreslilo a řešily se problémy typu: jak přidebat letadlu vrtuli, aby se opravdu točila, jak zapojit k mašince vagony, co ještě by měl mít správný autobus, jak se bude otáčet rameno jeřábu apod. Než jsme se nadáli, odpoledne rychle uteklo a hotové výrobky se hromadily na výstavce na chodbě. Někte-

ré děti se jen těžko se svými letadly, mašinkami a auty loučily, ale po ujištění, že si je za dva dny odnesou domů, je přece jenom na výstavě nechaly. Společně strávené odpoledne se nám velmi líbilo a doufáme, že tatínkům také a že se alespoň na chvíli opět vrátí do klubkovských let, kdy si podobné vláčky a autíčka vyráběli pro sebe. Odměnou za ochotu přijít do MŠ a strávit s námi odpoledne jim byly rozzářené a pyšné pohledy jejich dětí.

Jaroslava Vimrová

IVS BUDY, KRIVOKLÁTSKO O.P.S.

Vás zve na přednášku krivoklátského cestovatele

Petra „Pitrse“ Mareše

„ŘEKY A JEZERA BRITSKÉ KOLUMBIE“

ve středu 25. 3. 2009 od 15.30 hodin

v přednáškové místnosti IVS Budy, Krivoklátsko o. p. s. (pod poštou)

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ

Příspěvková organizace Středočeského kraje, Domov Na Zátíší Rakovník, poskytovatel sociálních služeb, vyzývá zájemce k účasti ve výběrovém řízení na zakázku „Komplexní rekonstrukce sociálního zařízení v domově pro seniory – přízemí – 1.etapa“.

Lhůta pro podání nabídek končí dne 9. března 2009 v 16.00 hod. Nabídku v řádně uzavřené obálce, opatřené na přelepu razítkem, případně podpisem uchazeče, na přední straně označené „NEOTEVÍRAT - Výběrové řízení“, zašlete na adresu zadavatele, tj. k rukám ředitelky Mgr. Ivany Friebertové Skalkové, Domov Na Zátíší Rakovník, poskytovatel sociálních služeb, S. K. Neumanna 251, 269 01 Rakovník, eventuálně možno poslat e-mailem na adresu: reditel@dpsr.cz.

Kontaktní osoba pro jednání – vedoucí provozního úseku paní Ivana Kučerová, 313 512 509.

INTERNET

Již před vánočními svátky započaly práce na vybudování počítačové sítě ve škole. Doposud sloužila počítačová učebna, ve které byl samozřejmě internet. Již delší dobu zahálely počítače, které jsme získali za 1 Kč. Zřizovatel zakoupil nový software. Počítače jsou již nyní v jednotlivých třídách a v tuto chvíli již většina z nich slouží svému účelu. Všechny počítače jsou připojeny k internetu (KRIVONET) a zajišťují především rychlé vyhledávání informací v hodinách. Počítačová učebna nebude samozřejmě zahálet a dále bude plnit svou funkci hlavně při hodinách informatiky.

Marcela Kasíková

Občanské sdružení
Děti Krivoklátska
a SKOP

pořádá

lidovou slavnost

Vynášení Smrtky

v neděli 29. března
začátek je ve 14.00 hodin na Krivokláte
u hasičárny

Opékání buřtů proběhne na nádvoří hradu
Krivokláty a slavnost bude ukončena
u Rakovnického potoka za obecním úřadem

Na stanovištích vám budou zpívat a hrát:
Krivoklátská hudba, Lidové divadlo Tereza,
Sedmíkrásky a děti z mateřské školky Krivokláty
a Roztoky

SLEVA
KALENDÁŘŮ
„RAKOVNICKO
2009“

IVS Budy, Krivoklátsko o. p. s. nabízí doprodej kalendářů „Rakovnicko 2009 – města, obce, vesnice, osady na starých pohlednicích – díl III.“

Kromě pohlednic obcí Krivokláty, Městečko, Mšec, Roztoky, Skryje, Týřov a Zbečno zde naleznete také historii obcí uvedených v kalendáři.

Cena: 40 Kč.

J. Prošková, ředitelka
o.p.s. Krivoklátsko

ZPRÁVY OBEČNÍHO BUBENÍKA

ANEB O ČEM JEDNALO ZASTUPITELSTVO MĚSTYSY

TRÍDĚNÝ ODPAD – MÝTY A SKUTEČNOST

Na základě podnětu občanů z minulého zasedání zastupitelstva se rozjel starosta do svozové firmy Becker, s. r. o. v Kralovicích, aby zjistil pravdu o vyvážení separovaného odpadu z našeho městyse. Již několik let u nás odpad třídíme a navzdory původním pochybnostem některých občanů se tento způsob likvidace odpadů vžil do našeho povědomí a změnil i náš přístup k ochraně životního prostředí. Dnes je pro nás již samozřejmostí třdit sklo, papír a plasty. V roce 2008 byla separace rozšířena o půlené kontejnery na barevné a bílé sklo a také o kontejnery na Tetrapaky. Firma Becker, s. r. o. provádí svoz veškerého odpadu z Křivokláta každý týden. Tvzení některých našich spoluobčanů, že je separace zbytečná, protože pracovníci svozové firmy stejně vysypou veškerý separovaný odpad do jednoho vozu, se nezakládá na pravdě. Na každý druh odpadu je vypraven zvláštní vůz, tzn. že vyváží jen plasty, papír, každý druh skla odděleně a samostatně také Tetrapaky. Kontejnery na barevné a bílé sklo mají dvě otevírací páky, které nelze otevřít najednou, a proto není možné vysypat naráz celý obsah kontejneru. Vždyť svozová firma by byla sama proti sobě, kdyby již vytříděný odpad smíchala, neboť z bílého skla má o 50% větší příjem. Barevné sklo se vyváží buď v jiném termínu, nebo jiným svozovým vozem. Samozřejmostí je vybavení firmy třídící linkou, na které je nutné přivezený separovaný odpad vyčistit od nepatřičných předmětů, které tam naházejí neukáznění občané. Linka by však neměla sloužit k čištění odpadu, ale k jeho rozdělení na jednotlivé komodity. Výsledným produktem linky jsou rozříděné materiály podle barev i druhu hmoty. Např. plasty jsou dále lisovány do objemných krychlí, pouze z jednoho druhu a barvy, nebo papír je

nákladů za vývoz separovaného odpadu vrácena. To platí pouze v případě, že občané zodpovědně třídí! Z tohoto vyplývá, že čím lépe budeme třdit jednotlivé složky odpadu, tím více prostředků zpětně městyse získá. Tyto prostředky mohou

být použity ke zvelebování naší obce, na opravy silnic, ozelenění parku apod. Tříděte odpad, má to smysl.

Mgr. Milan Nad',
starosta městyse

tříděn na kartony, barevný papír a novinový papír. Takto upravený materiál je připraven k expedici do výrobních závodů, kde jej dále zpracovávají a vyrábějí z něj nové produkty. Z recyklovaného odpadu se vyrábějí např. zahradní plastové židle, stoly, oblečení (flísové bundy) apod. Proto každé svozové firmě záleží na tom, aby odpad byl tříděn občanů zodpovědně, protože další čištění znamená zvýšení jejich nákladů. Smíchání jednotlivých vytříděných komodit samotnou firmou při svozu je tudíž nesmysl. Motivací občanů ke třídění odpadu je kromě ochrany životního prostředí také skutečnost, že obci je část

byť použity ke zvelebování naší obce, na opravy silnic, ozelenění parku apod. Tříděte odpad, má to smysl.

CZECH POINT – ZAHÁJENÍ PROVOZU NOVÝCH AGEND

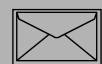
Nově si můžete na Úřadě městyse zažádat o tyto výpisy:

- Bodové hodnocení osoby – na základě novely zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu lze zažádat o výpis z Centrálního registru řidičů.
- Seznam kvalifikovaných dodavatelů – lze zažádat o výpis z Informačního systému o veřejných zakázkách za účelem prokázání základní a profesní kvalifikace. Uchazečům o veřejnou zakázku, kteří jsou v tomto seznamu zapsáni, bude výrazně ulehčena možnost získání výpisů k prokázání kvalifikace, což zjednoduší a zrychlí zpracování nabídek v zadávacím řízení.
- Registr účastníků provozu MAISOH – Modul autovraků Informačního systému Odpadového hospodářství – registr účastníků MAISOH slouží pro provozovatele autovrakovišť, kteří mají ze zákona č. 352/2006 Sb., o podrobnostech nakládání s autovraky povinnost evidovat všechny autovraky.

Eliška Trísková

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

PODĚKOVÁNÍ MĚSTYSY KŘIVOKLÁT

Děkuji jménem majitelů nemovitostí a obyvatel amalínského čtvrtí Na Sokolí za zimní údržbu místních komunikací. Tím mám na mysli, že bylo včas protaženo a posypáno. Musím dodat, že nás to po-

těšilo po několika zimách, kdy se jaksí na tento kout obce se zimní údržbou pozapomínalo. Ještě jednou díky.

Dagmar Čechelská,
Křivoklát

VZPOMÍNKA NA KŘIVOKLÁT

Je to již 15 měsíců, co moji rodiče Zdeněk a Božena Rácovi museli z důvodu nemoci mého tatínka opustit Křivoklát. Maminka často na Křivoklát vzpomíná, protože zde stále má své kamarádky. I já, dcera Jana, často vzpomínám na svůj rodný kraj a věřte, že mi je často do pláče, když jedu za maminkou a tatínkem do Jesenice, kde rodiče nyní bydlí, a na nádraží v Rakovníku v rozhlase slyším, že vlak na Křivoklát je připraven k odjezdu. Vždy mě steskem zabolí u srdíčka. Není divu, vždyť na Křivoklát jsem se narodila, měla zde svoji první lásku a za rodiči jsem tam často jezdila. Nebyl měsíc, abych nepřijela za maminkou a tatínkem a nepomohla jim s tím, co potřebovali udělat.

Chtěla bych touto cestou poděkovat Městysu Křivoklát, který mým rodičům zaslal na místo nového bydliště Křivoklátské noviny. Vždy to maminku potěší, a i já si je ráda přečtu. Na všechny lidičky z Křivokláta s láskou v srdci vzpomínají Božena a Zdeněk Rácovi, dcera Jana a syn Zdeněk s manželkou Maruškou, která se o tatínka vzorně stará.

Děkuji, dcera Jana Krejčová, Stochov

DRAHÉ KŘIVOKLÁTSKÉ NOVINY?

Dovolují si napsat pár slov k současnému tématu kolem novin, a to ceně. Je pravda, že zdražení o 100 % se jeví jako nehorázné, ale na druhou stranu, jak dlouho se noviny vydávaly za cenu 10 Kč? Nepátral jsem přesně, ale aspoň 5 let určitě. A co za tu dobu nezdražilo? Pomalu všechno. A co se týče novin, tak

zdražují, jak ty seriózní, tak i bulvární plátky jako třeba Blesk nebo AHA, a lidé si je kupují stále a nad zdražením se nepozastaví. Ale když se to týká „našich“ novin, tak to vzbudí nevoli. Trochu k zamyšlení, ne? Já si radši koupím jednu Křivoklátskou než dva Blesky, ale to musí každý zvážit sám...

Karel Breník

INZERCE

SPORTOVNÍ A RELAXAČNÍ MASÁŽ

V Křivoklátě je nová možnost relaxace – masáže Vám poskytne paní Ivana Šandová, kontakt: 777 247 122, která dodává: „Sportovní masáže slouží především k osvěžení, rychlejší svalové regeneraci a rychlému odstranění únavy. Jejich další význam je především preventivní, přispívají k lepší regeneraci svalů, brání zkracování svalů a zvyšují jejich ohebnost. Relaxační masáže slouží k uvolnění ztuhlých svalů, zlepšují prokrvení kůže a podporují optimální proudění lymfy v krevním oběhu. Dále napomáhají k rychlejšímu odbourávání tzv. zplodin látkové výměny, a tak zrychlují regeneraci. Masáže zlepšují fyzický i duševní stav člověka.“

ÚM Křivoklát

V SRPNU DO ITÁLIE? A PROČ NE!

Pobyt s polopenzí v Itálii od 21. 8. do 30. 8. v Rosolina Mare za 6 250 Kč, děti do 15 let za 5 850 Kč, do 6 let bez nároku na lůžko s 2 dospělými zdarma. Dá-li se dohromady 10 lidí, bude odjezd z Křivokláta, jinak z Kladna.

Přihlásit se je třeba co nejdříve, stejně jako zaplatit zálohu. Volných je posledních 10 míst! Veškeré další informace ochotně podá Gudrun Humlová na telefonu 313 558 132.

Základní a mateřská škola Křivoklát
Vás zve 8. března 2009
na dětský

KARNEVAL
do sokolovny na Křivoklátě
od 15.00 hodin
na děti čekají soutěže a tanec
Hudbu a program zajišťuje pan Jiří Ladra

INTERNET PRO VŠECHNY DĚTI

Již v minulém roce začala jednání mezi Křivonetem o.s. a Městysy Křivoklát o vzájemné spolupráci při šíření signálu internetu našim městysem. Jednání vyústila v podpisy dohod o umístění stožárů pro zařízení Křivonetu o. s. na budovách ve vlastnictví městyse, což je úřad městyse, ZŠ, MŠ a hasičská zbrojnice. Tím se signál dostane k dalším občanům, kteří tak mohou využívat služeb Křivonetu o. s.

Díky vstřícnému přístupu členů Křivonetu o. s. bylo dohodnuto, že Základní škola Křivoklát bude moci využívat signál zcela zdarma. Na konci minulého roku jsme se dohodli s představitelem sdružení panem Petrem Šandou na kompletním zasíťování budovy základní školy, převedeno do češtiny to znamenalo připevnit po celé délce chodeb v budově krycí lišty a potom do nich umístit zhruba 1 200 m kabelů, aby se mohla každá učebna pyšnit vlastním počítačem. Tohoto nelehkého úkolu se ujal pan Petr Šanda. Po projednání všech technických kroků s paní ředitelkou Mgr. Marcelou Kasíkovou a s jejím souhlasem mohly být práce zahájeny. Tak se jednoho prosincového rána sešli u prázdné budovy ZŠ s panem školníkem Pavlem Procházkou, partou brigádníků pod vedením pana Šandy a pana Petra Mareše, aby zrealizovali celý projekt. Pro připojení do sítě zapůjčil Křivonet o. s. bezdrátové zařízení router Mikrotik. Vše do sebe hezky zapadlo. Po zapojení všech zásuvek na připojení do sítě bylo již třešinkou na dortu osazení počítačů do učeben. Pro kvalitní správu celé počítačové sítě ještě Křivonet o. s. nabídl zapůjčit starší server a zaškolení správce sítě. Dalším bonusem celé akce by mělo být v následujících týdnech zahájení nového počítačového kroužku pro děti i dospělé. Kroužek tohoto typu u nás chybí a zájem ze strany dětí i dospělých by určitě byl. Pro tuto aktivitu ZŠ poskytne prostor. Zároveň chceme poděkovat všem zúčastněným na celé akci. Pan Petr Šanda by rád pozval dětské i dospělé zájemce na kroužek výpočetní techniky právě do Základní školy Křivoklát. Kroužky budou zaměřeny na základy používání výpočetní techniky i základy skriptování či sítí.

Petr Šanda, předseda Křivonet o. s.
Mgr. Milan Nad', starosta

IVS BUDY, KŘIVOKLÁTSKO O. P. S. V ROCE 2008

V roce 2008 navštívilo Informační vzdělávací středisko 8889 návštěvníků, z toho nejvíce Čechů (8218), Angličanů (182), Američanů (92), Němců (147), Rusů (87).

U přepážky bylo zodpovězeno 3228 dotazů (a mnoho drobných nezapomenutí), a dále poskytnuta pomoc při 23 projektech na různá témata od životního prostředí, CHKO Křivo-

klátsko po sběrné dvory. Nejvíce občanů hledalo na Křivoklátě Bankomat či směnárnou (169 hlavně z řad cizinců) ale také jim velice chyběla cukrárna, 161 návštěvníků nemohlo nalézt hrad a 582 obchody a jiné služby. Je potěšitelné, že většina turistů k nám přijíždí nejen za poznáním historie, tedy na hrad, ale hlavně také nadýchat se čerstvého vzduchu

a jak říkají, splynout s přírodou.

Od 1. ledna 2008 bylo skutečně 67 výukových programů o lese a ochraně přírody, které navštívilo 1465 posluchačů z řad žáků a studentů nejen ze Středočeského kraje, ale i z celé republiky. Pro pedagogy byl uspořádán seminář. Dále bylo nainstalováno 8 výstav na téma související s přírodou, a její ochranou a dalších 12 akcí, kromě výukových programů pro širokou veřejnost a volný čas mládeže: Den Země, Den stromů, Evropský den parků, Botanické soutěže (8841 účastníků).

Co chystáme pro návštěvníky v roce 2009?

Kromě výukových programů pro děti po výstavě „Kaple a kříže“, která potrvá do 28. 2. 2009, se můžete těšit 25. března 2009 na přednášku pana Petra „Pítrse“ Mareše „Řeky a jezera Britské Kolumbie“ a výstavu „Pasivní dům eko-logicky“, která začíná 2. 3. 2009.

Také nás čeká oslava 10. výročí Evropského dne parků. V plánu jsou další výstavy a akce, o kterých Vás budeme průběžně informovat.

Jiřina Prošková,
ředitelka IVS Budy,
Křivoklátsko o. p. s.

Budova IVS v Budech během oslav Evropského dne parků.

Foto archiv

TERÉNNÍ PORODNÍ ASISTENTKA

Rozhovor měsíce

Povídáme si s porodní asistentkou Drahoslavou Krumniklovou, mou dlouholetou křivoklátskou přítelkyní. Nejen pro mne, ale možná už pro tři generace křivoklátských žen, je to prostě Drahuška.

Drahuška Krumniklová dnes.

Co to v praxi znamenalo, být terénní porodní asistentkou?

Správně, znamenalo, neboť po roce 1989 tato funkce zanikla. Jednou týdně, byly to pondělky, jako jsou v Křivoklátě dosud zachovány, jsem byla jako sestra v ordinaci s gynekologem, ve čtvrtek přicházely nastávající maminky už jen ke mně, abych provedla nezbytná pravidelná vyšetření. V dalších dnech jsem pracovala v terénu, to znamená, navštěvovala ženy přímo doma, v místě jejich bydliště. Buď krátce před porodem, abych je připravila na to, co je čeká, co si mají připravit pro sebe a hlavně pro miminko do porodnice, některým i dodala odvahy, pak jsem k maminkám chodila, abych jim ukázala, jak s miminkem zacházet, jak koupat. Některé vše zvládaly bez problémů, k jiným jsem musela zajít častěji.

Z vlastní zkušenosti vím, že to bývalo i nad rámec tvých povinností?

Vše muselo být zdokumentováno, vždyť to byla má práce. Ale je pravda, že když mě volali k vyděšené mamince pozdě večer, protože měla nějaký nenadálý zdravotní problém ona nebo miminko, tak už jsem to do svého pracovního deníku nezařazovala.

Jak velký byl tvůj „rajón“, jak ses tam dopravovala?

Myslím, že jsem měla na starosti asi 17 vesnic a samot. Naučila jsem se jezdit na Mopedu, pak na Pionýru, ale nejraději jsem chodila pěšky.

Potkala tě při tom nějaká dramatická příhoda?

Bylo to někdy v předjaří, byla jsem v Děčích u Jelínků koupat miminko už jedné z dcer, a pak jsem se chtěla vypravit ještě do Újezda nad Zbečnem, podél řeky do Zbečna a pak dál. Varovali mě, že to není moc bezpečné, zbytky sněhu a Berounka rozlité do šíře. Nedala jsem si říci, jen jsem jim řekla, aby mi nechali rozestlanou postel, kdybych se vrátila vykoupaná v ledové vodě, abych se zahřála. To mi rádi slíbili a já vyrazila. Byla to opravdu krkolomná cesta, lezla jsem tam přes skály vysoko do stráně a trnula, že uklouznu, ale na štěstí to dopadlo dobře. Myslím, že pak pro mne přijel můj muž naším oblíbeným Trabantem. Láďa mi občas dělal doprovod, když mě zavolali pozdě večer.

A nebrblal?

To se ví, že jo, ale samotnou mě jet nenechal. Otázka je, jestli se bál víc o mne nebo o auto.

Rodilas někdy v terénu?

To jsme ještě bydleli u rybníka v dvojdomku, už jsme byli s mužem v pyžamech. Velkou rychlostí k nám přijela novoučká světle modrá škodovka pana Pavlíčka z Bránova, v něm naříkající rodička a dvě zkušené matky, které tvrdily, že do Rakovníka se to už nestihne. A nestihlo. Odrodila jsem přímo v tom autě pěknou holčičku. Něco jsem na sebe hodila a matku s miminem jsme odvezli do porodnice. Můj muž Láďa zatím s maminkami, které mi ši-

kovně při porodu asistovaly, slavil. Pan Pavlíček je po návratu z nemocnice naložil a konečně se i on mohl do oslav zapojit, což si bohatě zasloužil.

Znáš případy, že se dítě narodí doma, jen za asistence tatínka, či sousedů?

Tak se narodila dcera tvé kolegyně, paní Koudelkové. A ještě jedna paní učitelka tak porodila, na Pískách. A tatínkovi prý asistoval pan Jungmann. Já už jsem jen odstříhla pupečník.

A já nelením, zvedám telefon a chci se něco dovědět přímo od své bývalé kolegyně. Prý to bylo tak, že sice volali sanitu, ale ta přijela až za dlouho, takže se porod konal sice za přítomnosti porodní asistentky, tentokrát ne Drahušky, ale doma. A má kolegyně tvrdí, že ta paní z toho byla víc vyvedená z míry, než ona sama, o mužovi ani nemluví. Je vidět, že život porodní asistentky, či porodní báby nebo babičky, byl leckdy dost dramatický.

tě ptám – co plánované porody doma? Je to pro ženy, se kterými se setkáváš, aktuální téma?

Ještě jsem se s takovou nesetkala. Ženy jsou vzdělanější, informovanější, ale možná právě proto se víc bojí a vědí, že budou-li rodit v nemocnici, je pro ně zajištěna veškerá potřebná péče.

Takže terénní porodní asistentky vymizely, ale neznámá to, že péče o nastávající maminky je menší?

To se rozhodně říci nedá. Není menší, je jen jiná. Pohovory s nimi se odehrávají přímo v ordinaci, na celou řadu vyšetření se dnes budoucí maminky posílají na různá specializovaná pracoviště, aby se mohla vyloučit všemožná rizika a děti se rodily zdravé. Týká se to především rodiček po třicítce, kterých přibývá.

Stále mluvíme o porodech a já se tě ještě ani nezeptala, kde ses narodila ty?

Narodila jsem se doma, na samo-

Historická fotografie lékařů a sester křivoklátského zdravotního střediska, pořízená o Vánocích roku 1979. „Byli jsme skvělá parta“, dodává s nostalgii v hlase Drahuška Krumniklová.

Probraly jsme už všechny tvé povinnosti? Co náušničky?

To nebyla povinnost, ale pravda je, že jakmile byla holčička na světě, už se mi ozývaly babičky, a kdy že přijdu. Nedělala jsem to zrovna ráda. A teď už by mě nikdo nepřemluvil, abych miminku píchla ouško.

Ještě o jedné povinnosti jsem se nezmínila, to byla právě noční pohotovost v nemocnici, při které jsme pak jezdili pro rodičky.

Mluvíly jsme o neplánovaných porodech doma. Ty stále pracuješ v gynekologické ordinaci, tak se

tě uprostřed lesů, na Emilovně, kde oba rodiče pracovali jako lesní dělníci. Byla jsem třetí v pořadí, měla jsem o mnoho let starší sestru a bratra. Tatínek běžel pro porodní bábu až někam k Jáchymovu a pak ji musel hodně přemluvat, aby přišla aspoň ještě jednou. A to vlastně ona přivedla naše na to, že bych se měla jmenovat Drahoslava, podle jména v kalendáři. Naši chtěli původně Aničku.

A co školní léta?

Nejprve jsem chodila na malotřídku do Karlovy Vsi, v zimě, v lé-

vadilo mi to, les jsem měla a mám moc ráda. Jak já ráda chodím na houby! Ale to jsme trochu odbočily.

A co po škole? Tys chtěla být odjakživa zdravotní sestra?

To mě ani nenapadlo. Dokonce jsme se hromadně hlásili na obor univerzální soustružník, nějaká dávová sugesce asi. Když jsem s tím přišla domů, tatínek se pěkně našel. Prý, to se ještě uvidí, aby se pro jeho pěknou holku, která se tak dobře učí, nenašlo něco lepšího.

A našlo?

Stala jsem se studentkou Vyšší

Drahuška s malým Petrem a Gudrun se Šárkou v roce 1974.

Foto rodinný archiv

tě pěšky, pak jsem jezdila autobusem do měšťanky do Broum. Ale ne-

zdravotní školy v Rakovníku, která byla v budově nynější Masarykovy obchodní akademie. A byla jsem tam v internátě. I když v té době jsme už bydleli na Leontýně, denní dojíždění nepřicházelo v úvahu, protože na vlak do Roztok bych byla musela chodit pěšky.

Vzpomínáš na někoho z té doby?

Na naši vychovatelku sestru Janu. Byla přísná, ale spravedlivá, ne o moc starší než my, proto asi nám tak dobře rozuměla. Ještě stále chodí na naše třídní srazy. Nesmím zapomenout ani na Maruši Vokounů a Stáňu Šimovou, se kterými jsem se po letech zase setkala ve zdejší zdravotním středisku. A zase jsme byli dobrá parta. Svou práci nikdo z nás neodbyval, ale nějak jsme měli i čas na to, občas se sejit a pobavit se.

Vrátíme se k době po studiích. To jsi hned začala pracovat jako porodní asistentka?

Ne, nejprve jako sestra na novorozeneckém oddělení. Dokonce mi doporučovali studium medicíny. Ale už jsem „čuchla k penězům“, taky jsem se zaláskovala do pěkného Moraváka, který byl v Rakovníku na vojně, a myslím, že ani moji rodiče, kteří začali v Křivoklátě stavět, by si to z finančních důvodů nemohli dovolit, další roky mě živil. Takže jsem absolvovala roční kurz v Praze, a pak už ze mne byla ta porodní asistentka. Několik let jsem pracovala v rakovnické porodnici a pak už všechny ty roky až skoro do odchodu do důchodu v Křivoklátě. Moje povolání se mi moc líbilo, žila jsem tím, všechny ty děti jako by byly moje.

Jenže ten faktický odchod do důchodu se ještě nekonal. Stále ještě pracuješ – kolik už let?

Letos to bude 53 let ve zdravotnictví.

A prozradíš čtenářům svůj věk? Rozhodně nemám co skrývat, letos oslavím sedmdesátku.

Co na závěr? Snad jen to, že toho Moraváka si Drahuška vzala, vychovali spolu dva prima kluky, svému muži věrně stála po boku ve všech ne vždy lehkých životních situacích a byla mu velikou oporou i v jeho těžké nemoci, které bohužel podlehl. Ani ona toho nezůstala ušetřena, i ona bojovala s rakovinou ze všech sil a nakonec zvítězila. A po celou tu těžkou dobu byla plná optimizmu a jak jen to trochu šlo, šla zas do práce, protože ona v tom přece tu svou paní doktorku nemůže nechat.

A my, celá redakce, ti už teď přejeme, aby tě práce ještě dlouho těšila, zrovna tak jako tvá zahrádka a ty houby v lese. Jo a vínečko aby ti nikdy nepřestalo chutnat. „Protože to už by byl konec“, říká s úsměvem Drahuška...

Gudrun Humlová

Drahuška Krumniklová, MUDr. Lumír Černožorský a sestra Marie Vokounová před snítkou. Snímek je z roku 1979. Foto Vátek Krumník

Nic není samo o sobě ani dobré, ani špatné. Záleží na tom, co si o tom myslíme.

(William Shakespeare)

30 DNŮ MINULOSTI

• Hrad Krivoklát se účastnil v lednu jako tradičně brněnského veletrhu cestovního ruchu Regiontour ve společném stánku Národního památkového ústavu.

• Režisér Jiří Strach provedl velkou obhlídku hradu pro možné natáčení velkoformátu o Janu Husovi v průběhu jara příštího roku.

• Na dolním nádvoří byly zahájeny rekonstrukční práce na pánských toaletách.

Stánek NPÚ na Regionturu v Brně.

CO SE NA HRADĚ KŘIVOKLÁTĚ DĚLO, DĚJE A BUDE DÍT...

Členka poroty PhDr. Eva Martincová posuzuje jeden z návrhů soutěže. Foto Luděk Frencl

TROCHU NADZDVIHNEME POKLIČKU

Tak trochu již nadzdvihneme pokličku dramaturgie letošní sezóny v tomto a příštím čísle. Zanedlouho nás čekají Velikonoce a příchod jara. Krivoklátské Velikonoce budou v ledasčem nové. Velkou snahou byla obměna účinkujících, více aktivní zábavy. Program dostává i „krivoklátský velikonoční“ příběh, který bude ke shlédnutí v sobotu a neděli. Novinkou bude i internetový předprodej vstupenek, který dokáže prakticky vyloučit čekání. V neposlední řadě zahajujeme pro-

jekt „Do historie a přírody plasty nepatří“, kdy právě od Velikonoc na Krivoklátě se přestávají na kulturních akcích používat plastové obaly, kelímky, tácky, atd. Letos se rozšíří nabídka pro návštěvníky o zbrusu nový prohlídkový okruh „Cesta královskou historií“, který tak trochu zahájí oslavy 900 let hradu. Další novinkou je vytvoření okruhu pro velké milovníky historie – spojení prohlídkových okruhů procházejících interiéry a Velkou věží v jeden.

Luděk Frencl

NÁVRAT ZAPOMENUTÝCH SOCH DOSPĚL ZDÁRNĚ DO CÍLE

Projekt veřejné dvoukolové národní výtvarné soutěže – návrh řešení nových soch na hraděbní zdi státního hradu Krivoklátu na konci roku 2008 dospěl k závěru. Od září 2006, kdy byla soutěž vyhlášena, proběhlo 12. prosince 2008 zasedání poroty, která provedla vyhodnocení soutěžních návrhů 2. kola. Vítězem soutěže se stal pl-

zeňský Ateliér STONEART Čestmíra Vainara. Co ještě schází, snad jen ti novodobí donátoři, mecenáši umění, kteří podpoří vznik nových soch této významné památky a zapíší nesmazatelně své jméno do zdi krivoklátských. Věříme, že podpora pro vznik nových soch bude velká a dílo se začne naplňovat.

Luděk Frencl

CENTREM EVROPY BUDE KŘIVOKLÁT

Centrem Evropy během našeho předsednictví se stane na pár hodin i Krivoklát. Již lze s určitostí říci, že 15. dubna bude na hradě probíhat zasedání sedmadvacitky ministrů životního prostředí. Pro úzké zasedání bude připravena fürstenberská knihovna a slavnostní část proběhne v Královském sále. Více podrobností s fotografiemi v příštím čísle.

Luděk Frencl

Vlajky ČR a EU budou zdobit cimbuří hradu až do 30. června 2009. Foto Luděk Frencl

ZE SPRÁVY CHKO KŘIVOKLÁTSKO

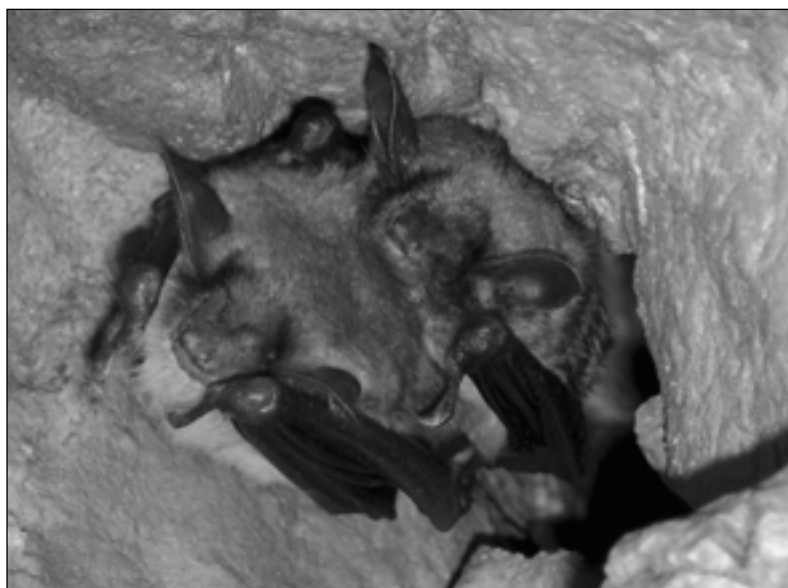
OKŘÍDLENÍ „NÁJEMNÍCI“ SKLEPŮ

Každoročně v období od počátku listopadu do konce března až poloviny dubna se ve sklepních prostorách domů, chat, kostelů i hradů můžeme setkat s malými nájemníky. Většinou zalézají do štěrbin ve zdech, zachytávají se na výčnělcích a nerovnostech stěn či jen visí volně zavěšení ze stropu. Mnohdy si jich ani nevšimnete, někdy je naopak nelze přehlédnout. Ano, řeč je o netopýřích.

V České republice byl doposud zjištěn výskyt 26 druhů těchto pozoruhodných savců, z toho na území Krivoklátska je jich známo 16. Ne se všemi se ale v našich sklepech můžeme potkat. Mnohé druhy dávají dodnes přednost přirozeným a polopřirozeným úkrytům v dutinách stromů, ve skalních puklinách, jeskyních, štolách aj. starých důlních dílech. V létě je naopak nalézáme krom stromových dutin za okenicemi chat, dřevěným obložným budov, na posedech, půdách budov a ve věžích.

Netopýři mírného pásma, tedy i všichni ti žijící u nás, jsou hmyzožraví (přesněji řečeno živí se hmyzem a vším možným podobným včetně pavouků), čímž nám zejména v sezóně komárů a jiného obtížného bodavého hmyzu prokazují značnou službu. Jenže hmyz v zimě nelétá a netopýři tak nemají co jíst, což už samo o sobě představuje zásadní existenční problém. Zatímco někteří ptáci, kteří by u nás v zimě nenalezli dostatek potravy, odlétají do teplých krajín, netopýři spolu s dalšími savci tento problém vyřešili zimním spánkem.

Důvodem, proč se netopýři uchylují právě do sklepů a jiných podzemních či podobných prostor, je relativní stálost teplotních, vlhkostních a povětrnostních podmínek těchto úkrytů. Mnohdy zde nalezneme je-

Netopýř velký (Myotis myotis).

Foto Anna Hofmanová

dince různých druhů, kteří se sem slétli z rozličných více i méně vzdálených míst. Výhodou těchto skrýší je, že i za velkých mrazů se zde teplota drží nad nulou, takže spící netopýř nezmrzne. Během zimování netopýři aktivně snižují svou tělesnou teplotu z 37°C až na teplotu okolního prostředí, tedy zhruba na 4-8°C, klesá jejich tepová frekvence (u aktivního netopýře je to 500-800 tepů za minutu, během hibernace pouhé 4) i rychlost dýchání (z 300-400 za aktivitu na 5-20 při hibernaci). Výrazně tak snižují své energetické výdaje.

Na rozdíl např. od medvědů ale netopýři nespí celou zimu, v průběhu hibernačního období se probouzejí a dokonce i páří. Důvodem probuzení může být výrazná změna počasí či vyrušení na zimovišti, každé však znamená velký energetický výdaj, neboť netopýř při něm spotřebuje za jedinou minutu tolik ener-

gie, co by mu vystačila na celý den spánku. Časté rušení zimujících živočichů pak vede k úhynu těch, kteří si v průběhu podzimních měsíců nevytvořili dostatečné tukové zásoby, při nadměrném rušení však zahynou všichni. Vysoká úmrtnost během hibernace je častá zejména u mladých jedinců. Důležité je proto nalezení co nejlepšího zimoviště s optimálními podmínkami a hlavně co nejméně navštěvovaného lidmi.

Srst zimujících netopýřů bývá pokryta drobnými kapičkami vody, co se na nich díky vysoké, téměř 100% vlhkosti vysrážela během spánku. Vypadají zvláště, mírumilovně a křehce. Navzdory všem pověrám nejsou netopýři člověku nebezpeční a jako nájemníci sklepa v zimním období jsou zcela neškodní. Pokud je někde uvidíte, prosím, nerušte je.

Anna Hofmanová

Pasivní dům eko-logicky

Putovní výstava

IVS, Budy – Krivoklátsko

2. 3. – 30. 3. 2009 út – pá: 8.00 – 14.45

Populární exkurze problematikou pasivních domů – ekologického řešení komfortu bydlení a značných úspor energií.

ČERNÁ KRONIKA

ŘÍDIL I PŘES ZÁKAZ

ROZTOKY (bed). Poblíž Hotelu Roztoky zastavili zdejší policisté osobní automobil Ford Sierra, který řídil pětaticetiletý muž z Rakovníka. Jaké bylo jejich překvapení, když zjistili, že muž nemá u sebe řidičský průkaz, protože mu bylo soudně zakázáno řídit motorová vozidla až do prosince letošního roku. Nezodpovědný řidič je podezřelý ze spáchání trestných činů maření výkonu úředního rozhodnutí a řízení bez řidičského průkazu.

ŠTĚSTÍ V NEŠTĚSTÍ

NEZABUDICE (bed). Šťěstí v neštěstí měl dvaatřicetiletý muž z Nezabudic, kterému rozdrtil v lese asi kilometr za obcí nohu strom. Poté, co se plazil asi půldruhé hodiny po lesní cestě, dostal se k poli, kde ho náhodně objevila jezdka na koni z Bradáčova statku. Přivola-la ke zraněnému svého trenéra, který zavola-l záchrannou službu z Roztok. Ta dopravila muže do Masarykovy nemocnice v Rakovníku, kde se úspěšně podrobil operaci na chirurgickém oddělení.

Klub maminek a dětí,
od 9 do 11 hodin v Mateřské škole Krivoklát

Program na měsíc BŘEZEN

- 5. 3. Kuličáci – spec. hmota na výrobu obrázků, příplatek za materiál 15 Kč.**
- 19. 3. Zpívání dětí a maminek s muzikoterapeutickými prvky.**
- 26. 3. Motýlí tanec – motýlci z burských oříšků.**

TVOŘIVÉ PODVEČERY

od 18 do 20 hodin
v Informačním a vzdělávacím středisku Lesů ČR
na Krivoklátě

- 16. 3. Výroba voňavého a barevného mýdla.**

**S sebou si přineste pracovní oděv a přezůvky.
Cena cca 45 Kč/ks.
Je nutné se přihlásit nejpozději do pátku 6. března
na tel. číslo 723 840 765.**

OBECNÍ KNIHOVNA PROČ JDEME MLADÝM NA NERVY?

„Jdeme mladým na nervy. Je to prostě tak, nedá se nic dělat. Totiž... možná dá. Trochu. Opravdu jen trochu, protože si s mladými pořád méně rozumíme, jejich svět je úplně jiný a my se marně snažíme ho pochopit.“ To jsem opsala z předmluvy útlé brožované knížky „Proč jdeme mladým na nervy?“ od Nataši Tanské. Tato dáma je o nějaký ten rok starší než já (myslím si), má tedy mnoho životních zkušeností, píše knížky pro děti i dospělé a jako mladá hrála i v několika českých filmech. V této knížce si posvítila na nás starší a staré (S a S) a svými postřehy ze skutečných životních příběhů nám dává jakýsi návod, jak a co dělat v každodenní praxi, abychom těm mladým šli na nervy o něco méně. A nejen to, najdeme tam mnohá ponaučení, jak prožít důchod, jak dokázat stále přidávat život k létům a ne léta k životu. S vtípem píše o „skotačivých stařenech“ i o klubech UVS (udělej si vnuka sám). Poukazuje na nástrahy, které čekají starší ženy a muže. Ženy se lehce mohou stát obětí mladých gigolů, kteří je bezostyšně vysávají stejně, jako když staršího muže obere o všechno mladá podvodnice. Píše o základních postojích k tomu, jak trávit závěr života. Já, protože jsem matkou, se podrobněji rozepíšu o kapitole „Lidi jsou různé a mámy taky“. Pro přehled a hlavně s vtípem rozděluje matky do pěti skupin: matka Vyčítalka, matka Radomila, matka Kuráž, matka Hadice a matka Anděl. Všechny jsou nesnesitelné a mladí si s nimi opravdu nevědí rady. Nedá se říci, která z těch typů je nejhorší, jsou totiž nejhorší všechny. Vyčítalky jsou matky uražené, když je děti zanedbávají, když nedbají na jejich rady a varování, zkrátka, když se mladí osamostatní.

Výčitky se plíží většinou nevině, a úplně nejhorší jsou výčitky nepřímé. Radomily začínají každou větu: „Nechci ti radit, ale...“ A tak hlavně neradit, a když, tak až na přímou žádost o radu. Také nepoučovat. Je velmi těžké, nebýt Radomilou. Matka Kuráž říká: „Já od svých dětí nic nechci, stačím si sama.“ Tato matka přivádí potomka k šílenství, protože ten nikdy neví, jaká je skutečná situace a tudíž netuší, co má dělat. Hadice je velmi rafinovaná a každá maličkost je jí záminkou, aby vyvolala konflikt. Vždy je všeko špatně a tak jsou situace i samotná Hadice občas na zabití. Matka Anděl pro mladé taky není výhrou. Dělá sice všechno správně, nezatěžuje, mladým pomáhá. Je takový anděl, že mají mladí stále výčitky svědomí, že nemohou dosáhnout její svatosti. Stres z vlastní nedostatečnosti je pro mladé takovým břemenem, že si zase neví rady. No a teď, řeknete si, milé dámy: „Babo rad!“ Rady dostanete, přečtete-li si knížku, o které píšu. Ne náhodou jsem si ji sama vybrala a doporučuji ji vám všem, kteří patříte mezi S a S. I pro mladší generaci bude poučná a zábavná, aspoň doufám, protože i každý mladý bude jednou starý a bude-li připraven, nebude pak překvapen. Díky této knížce vím, že jsem směskou všech pěti typů matek. Co nevím, je to, v jakém poměru jsem namíchaná. To mohou posoudit moje děti a vnuci. Ví, že to se mnou nemají lehké, ale ani já to s nimi lehké nemám. Neskuhrám, že jsem stará a že jdu mladým na nervy. Záleží na mně, aby to nebylo tak zlé. Nejsem ještě tak senilní, abych si nedovedla uvědomit, v čem dělám chyby, a že je dělám, je svatá pravda. Ptám se: „A kdo je nedělá?“ Závěrem ještě několik rad (i mých):

1. Nehovořte příliš často o svých nemocech a o smrti.
 2. Neopakovat staré historky.
 3. Nezasahovat do manželství a soukromí svých dětí.
 4. Při rozhovoru stále neodporovat, nepřerušovat vyprávění druhých.
 5. Zkracovat délku svého vyprávění na minimum.
 6. Nevědět vše nejlépe.
 7. Nemluvit do výchovy vnoučat.
 8. Neidealizovat před mladými minulost, hlavně pak ne sám sebe.
 9. Přijímat kritiku od svých dětí, uvažovat o ní, neurážet se a ne být ješitný.
 10. A hlavně: Zbavit se vnitřní neupřímnosti, být sám sebou a vážit si sebe. Uvědomit si, že pokud chceme změnit svůj život a své vztahy, musíme změnit sami sebe.
- Přeji příjemně strávené chvíle s knížkou své jmenovkyně.

Nataša Chalcarzová

JEŠTĚ JEDNO OHLÉDNUTÍ ZA PARKEM

Už se pomalu začíná stávat tradicí, že se v Krivoklátských novinách objeví nějaký článek o uvažovaném NP Krivoklát. A myslím, že je to dobře. Tak závažný projekt, jakým NP bezesporu je, by neměl vznikat izolovaně za dveřmi kancelářů úřadů, ale za široké diskuse všech, kdo si myslí, že se jich to nějakým způsobem dotýká. Diskuse je velice přínosná a ani autoři projektu by se jí neměli vyhýbat, protože jim může přinést i řadu užitečných podnětů. Jen by se měla asi přenést z emotivní a někdy i trochu osobní roviny do diskuse čistě věcné.

Milouš Kopecký rozebral moji listopadovou úvahu a líbilo se mi, že na každém bodě něco našel. Je to pochopitelné. Na všechno existuje více pohledů a i naprosto nepopíratelná pravda se dá zpochybnit. Když např. napíšu, že „listí na stromech je zelené“, tak o tom nikdo nepochybuje. Milouš ale, jako znalec místních poměrů, může napsat: „Další blud, na podzim je žluté, někdy dokonce červené“. A tak je to se vším. Napřed jsem si myslel, že na něj ani nebudu reagovat, ale něco maličko bych přece jen měl.

Předně mi připadá, že mu ani tak nejde o to, jestli NP bude nebo nebude. Z jeho článku více číší zahořkllost k podniku „Lesy České republiky“ a teď našel nosnou vlnu, na které si může na LČR postěžovat.

Pro oživení paměti – LČR vznikly transformací lesního hospodářství v roce 1992, ke které zákonitě muselo dojít se změnou politického systému stejně tak, jako k ní došlo ve všech ostatních odvětvích. Přestože způsobů, jak ji provést, bylo jistě více a konečné řešení bylo možná více politickým než odborným rozhodnutím, bude asi potřeba většího časového odstupu k jejímu zhodnocení. Práce v lese bylo třeba otevřít tržním mechanismům a k tomu došlo. Kdo tu dobu pamatuje, ví, že to byl složitý proces, který roz-

dělil nejen podnik, ale i lidi. Na ty, kteří obhospodařují státní lesy, to znamená, že v nich plánují a zadávají veškerá hospodářská opatření a zodpovídají za jejich stav před zákonem – ti jsou u LČR, a na ty, kteří na základě obchodní smlouvy většinu prací vykonávají, ale neručí za stav lesa – ti jsou u podnikatelských subjektů (akciové spol., s.r.o., živnostníci ap.). Firma „Lesy Krivoklát, a.s.“, která vznikla v roce 1992 z transformace, neobstála v tvrdém konkurenčním boji a zanikla. Její zbylý majetek i s pracovníky a platnými obchodními smlouvami přešel pod jihočeské uskupení a v novém organizačním uspořádání funguje dodnes, i když právě na Krivoklátsku ztratil většinu zakázek. Osobní zklamání pana Kopeckého nad „nepovedenou“ transformací dovedu pochopit. Vina ale většinou nebývá jen na jedné straně, a tak mi v jeho příspěvku chybělo i trochu zahledění do vlastních řad. Pravdu má v tom, že celý dřevařsko-lesnický komplex je v současné době ve značně komplikované a svízelné situaci, která dopadá na všechny.

Nejcitelněji asi na dodavatele lesnických činností. Současný systém výběrových řízení a uzavírání smluv je ale tak složitý, že na něj není v tomto příspěvku místo.

Teď ale k obsahu článku M. Kopeckého. Nebudu rozebírat jednotlivá „Že“. Svůj pohled na ně jsem už řekl a nehodlám na tom nic měnit. Na každém je racionální jádro, pro které jsem ho napsal, a na čtenáři pak je, aby si udělal vlastní ús-

dek. Na akademické půdě jsem ochoten o těchto věcech diskutovat.

Některé úvahy ale vyžadují komentář. M. Kopecký si např. od NP slibuje oživení podnikatelských aktivit v lesním hospodářství na Krivoklátsku. To, jestli dojde k ožive-

Zimní Dubinka.

Ilustrační foto Milan Bednařík

ní, a nebo naopak k útlumu, záleží na jedné podstatné věci, kterou autoři projektu NP dosud neřekli, a přitom je zcela zásadní. Jak velká má být bezzásahová zóna. A to nejen z pohledu objemu lesnických činností, ale i z pohledu možnosti využívání území NP k rekreaci. Pokud by při rozloze NP 10 tisíc ha její rozsah nepřesáhl 20 %, zůstalo by v lesích na cca 2000 ha ročně nevyužitých asi 10 tisíc m³ dřeva (to je roční

přírůst), které by se nezpracovávalo a rozsah lesnických prací by se příliš nelišil od současného stavu. Už dnes je okolo 1000 ha v rezervacích. Na zbytku území by pak možná vznikl i prostor pro docela zajímavou lesnickou práci. Vkrádá se ale

otázka, k čemu pak národní park. Pokud by se bezzásahová zóna pohybovala od 50 do 75 % území, nezpracovávalo by se ročně 25 až 37 tis. m³ dřeva a lesnické práce by se značně utlumily. Úměrně s tím by se totiž snížil i objem následných prací (obnova lesů, ochrana kultur, prořezávky a další). O lesnické činnosti už by se prakticky nedalo hovořit, omezila by se spíše na sledování přirozených procesů. Žádný ze současných NP nezainvestoval své výrobní kapacity tak, aby byl schopen provádět těžební i pěstební práce vlastními prostředky. Na většinu objemu jsou nájímány dodavatelské firmy, a protože i národní parky musejí nakládat se státními prostředky hospodárně, uzavírají s nimi smlouvy také na základě výběrových řízení. Nabízená cena je i tady jedním z hlavních kritérií.

Dalším problémem, který stále vzbuzuje obavy odborné lesnické veřejnosti, je způsob ochrany lesa proti kůrovci v připravovaném NP. Krivoklátsko sice nemá tak rozlehlé smrčkové monokultury jako NP Šumava, jak M. Kopecký správně uvádí. Ale plošné zastoupení SM tady není zase až tak nepodstatné, jak se M. Kopeckému jeví při pohledu z Karlovy Vsi. Např. na revíru Kourčimec, který ji obklopuje a celý by byl v NP, je plošné zastoupení SM 24 %, což představuje 394 ha smrčkových porostů.

Dalších 11 %, to je 180 ha, zaujímá modřín, který je na Krivoklátsku, jak pan Kopecký jistě ví, ohrožen kůrovcem stejně tak jako SM a navíc na ochranu proti lýkožroutu modřínovému neexistuje feromonová návnada. Ochrana tedy spočívá pouze v důsledné a včasné likvidaci veškeré atraktivní modřínové hmoty včetně odpadu po těžbě.

Ochranáři předpokládají, že SM by z porostů v NP časem „vyšuměl“. Otázkou zůstává, jakým způsobem by vyšuměl. Jestli postupně lesnickým hospodařením tak, jak už to dnes dělá lesní správa Krivoklát v rámci přírodě blízkého hospodaření, když současné SM porosty postupně převádí na pestřejší druhovou skladbu s větším podílem listnáčů a jedle, nebo jestli by SM vyšuměl „jako když bouchne šampaňské“, tak jak to probíhá dnes vinou kůrovcevé kalamity na Šumavě.

Zcela nakonec loňské a dosud platné ceny samovýroby palivového dříví u LS Krivoklát, o kterých se pan Kopecký domnívá, že jsou pro občany nedostupné.

Listnatý klest jako odpad po těžbě **20 Kč/prostorový metr**.

Slabé dříví z probírek v hmotnosti do 0,09 m³ u většiny dřevin **50,- Kč/m³**, v hmotnosti do 0,14 m³ – listnaté **od 123 do 133 Kč/m³**, jehličnaté **od 139 do 188 Kč/m³**. V hmotnosti do 0,19 m³ – listnaté **od 237 do 294 Kč/m³**, jehličnaté **od 286 do 344 Kč/m³**.

Z 1 m³ se vyrobí přibližně 2 prostorové metry. Spotřeba paliva pro zimní sezónu na průměrný rodinný domek je 25 – 30 prostorových metrů. Problémem začíná být nedostatek palivového dříví i při současných nesnížených těžbách, který může vést až k nemožnosti uspokojit všechny, kdo mají o toto jistě velice ekologické a cenově přístupné topivo zájem.

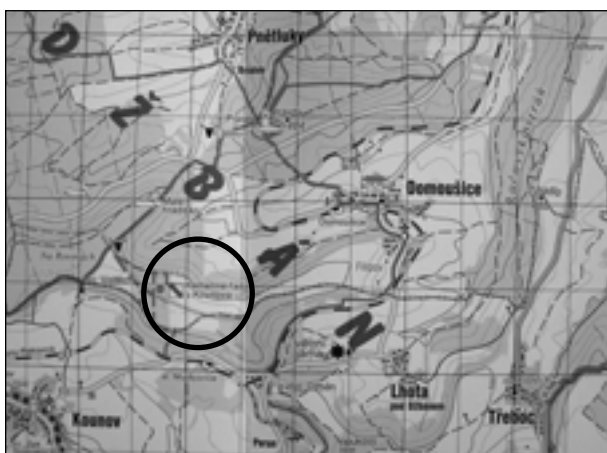
Ing. Miroslav Pecha
Krivoklát

NESEĎTE DOMA ANEB TIP KN NA VÝLET (II)

ZÁHADNÉ KAMENY NAD KOUNOVEM

Na náhorní plošině nad Kounovem se nachází ojedinělá památka, která vstoupila do povědomí veřejnosti jako Kounovské kamenné řady. Tato pozoruhodná památka lidské činnosti dlouho nevzbuzovala žádnou pozornost. Teprve roku 1934 se o ní zmínil kounovský učitel Patejdl a od té doby bylo napsáno více než 300 publikací a studií o domnělém původu a účelu řad. Jejich tajemstvím se zabývají nejen archeologové a astronomové, ale i mnoho laiků různých profesí. Kamenné řady, vytvořené z křemencových balvanů snesených sem z blízkého okolí, lze

nalézt při troše pozornosti v mlázi i ve vysokém lese. Orientaci usnadňuje soubor tabulí Naučné stezky, která zde byla zřízena. Názory badatelů na původ a smysl kamenných řad nad Kounovem se liší. Původní domněnka byla ta, že řady sloužily jako koňské závodní dráhy pravěkých obyvatel, kteří žili v nedalekém hradišti asi před 2700 lety. Další teorie tvrdila, že řady sloužily jako meze políček deputátníků v 19. století. Tento názor se opíral o zjištění orby mezi jednotlivými řadami. Je však jen málo pravděpodobné, že by lidé na kamenných opukových polích snášeli na meze výhradně křemencové kameny. Od roku 1973 se deset následujících let každoročně o prázdninách zabýval výzkumem řad kolektiv mladých astronomů z Rokycan za pomoci odborníků z Archeologického ústavu ČSAV, Národního muzea a Astronomického ústavu v Praze. Podařilo se zjistit, že čtrnáct rovnoběžných řad je téměř úplných a několik zčásti zachovaných. Jejich délka se pohybuje v rozmezí od 400 do 450 metrů. Celkem řady obsahují 2500 kamenů. Jejich průměr je 80

cm. Největší kámen - nazvaný Gibbon I - váží přes 6 tun. Výsledkem výzkumů byl názor, že kounovské řady mohly být v pravěku jakýmsi lunárním kalendářem obyvatel doby kamenné, podobně jako ve francouzském Carnaku či v Bretani. Tomuto názoru nahrává i fakt, že jednotlivé řady jsou orientovány severo - jižním směrem a jejich poloha na náhorní plošině zaručuje velmi dobrou viditelnost. V 90. letech 20. století se stále častěji začaly objevovat názory, že Kounovské kamenné řady jsou keltského původu. Podle nich měly řady vedle astronomického - kalendářního funkce ještě i funkci náboženskou. Tyto teorie se dají dnes již těžko dokázat, neboť mnohé řady jsou porušeny a četné kameny (zejména ty největší) byly odstraněny.

Tomáš Bednařík

Kamenné řady na náhorní plošině nad Kounovem. Foto Tomáš Bednařík

CHLAP V ZÁSTĚŘE 2. díl

Krásné a pohodové předjarní dny, milí čtenáři. Sníh a mráz nás sice ještě trochu trápí, ale to už tak v únoru bývá. Budiž nám útechou, jak praví česká pranostika, že bude-li únor bílý, posílí to naše pole, potažmo naše sýpky a v konečném efektu i naše žaludky. Dnešní díl bych rád věnoval tématu, který každý muž více či méně zažil, zažívá či v budoucnu zažít bude. Znáte to, když se hlava rodiny ocitne v situaci, že ochránkyně rodinného krbu se z jakýchkoliv příčin na pár dnů musí vzdálit z hnízda, chlap je zanechán na pospas osudu a musí se o sebe sám postarat. Těm šťastnějším bývá nachystáno do ledničky jídlo na dobu nezbytnou k přežití. Při odjezdu své drahé polovičky si ještě vyslechne, co a jak si má ohřát, jak vše rozdělit, aby po dobu odloučení nestrádal hladem. „Neboj, nejsem přeci malej“, dodává hlava rodiny s nadhledem, přitom ale jeho mysl znejistí z představy, co ho asi v kuchyni čeká za horor. Z vyprávění kamarádů vím, že praxe je daleka dobře míněným radám a podle nepsaného hesla, co můžeš sežrat hned, neschovávej na zítřek, se zvrzne obsah kastrolů v předstihu. Co ale dělat pak? Naše zachránkyně se nám

vrátí třeba až zítra, a tak v pudu sebezáchovy si vzpomene na vojenké přísloví: voják se stará, voják má. Jistě každého napadne, že by bylo nejjednodušší si zajít na jídlo do některé z místních restaurací. To se vám ale ne vždy podaří, ať již z jakéhokoliv důvodu. Z vlastní zkušenosti vím, že hlad je největší nepřítel, a je proto třeba se mít na pozoru a mít pro takové případy železnou zásobu trvanlivých potravin, ke kterým se uchýlíme, když začne přituhovat. Ocitne-li se většina chlapů v roli hospodyně, dokážu si představit, jak takové kročení hladu probíhá. Zakrojí se kus chleba, namaže máslem a uřízne kus salámu. V lepším případě se možná při jídle posadí ke stolu a vše si prostře na rozčečené noviny. Chápu, má to své výhody, za prvé se spojí příjem fyzické potravy a té duševní, a za druhé pak po sobě nemusíme mýt talíř. Většinou sice ani nevíme, co jíme, ale zase nás zahřeje zpráva v tisku, že Pardubice porazily Znojmo čtyři - tři. Větší gurmáni zajdou dokonce tak daleko, že nejsou líní si ohřát třeba párky z konzervy. Je to již sice více práce, ale odměnou je jim teplá strava. Pokud snad někdo pokoří sám sebe a opeče si třeba

ba kupovanou sekanou, přidá hořčici či kečup, smekám před ním. Další oblíbenou stravou slamených vdovců bývají nejružnější „pytlí-kajdy“. Ti nejtříšlejší je praktikují ve formě „kohoutího vývaru“, což je polévka z pytlíku zalitá horkou vodou z kohoutku. S vymazlenou polívičkou od maminy se to sice srovnat nedá, ale jak pravila Magdalena Dobromila Rettigová, hlad je nejlepší kuchař a hlavně že to zahřeje žaludek a zažene hlad. Dalším oblíbeným záchranným menu bývají vejce. Vaječná jídla jsou muži poměrně oblíbená, i když kdo si má, sakra, pamatovat, jak dlouho se vaří na ten či onen způsob... A pak představa mýtí připečené pánevky a riziko v ústech skřipajícího kousku spadlé skořápky přípravu této krmě odsuzuje do rukou jen těch nejdůležitějších z nás. Dnešní povídání bych rád zakončil přáním, abychom si i v situacích, kdy si ke stolu zbudeme sami, jídlo proměnili v malý obřad. Nebudme líní si prostřít třeba gothaj s cibulí a potěšme tak všechny naše smysly. Abyste k tomu dostali tu správnou motivaci, přidávám skvělý a jednoduchý recept závěrem. Je to svědectví o tom, že párky se nemusí jíst jen ohřáté ve vodě. Na shledanou v příštím čísle se těší Milan Bednařík.

ZAPEČENÉ PÁREČKY V ALOBALU

(pro 2 osoby) – 1/2 kg lahůdkových párků, 1 větší cibule, sladký kečup, plnotučná hořčice, grilovací koření, trochu tuku.

Párky nakrájíme asi na 3 cm dlouhé válečky a ještě podélně rozřízneme. Cibuli nakrájíme na slabá kolečka. Připravíme si plát alobalu, který zlehka potřeme tukem a do prostřed poklademe polovinu nakrájených pářeků. Jako druhou vrstvu přidáme cibuli, kterou po celé ploše potřeme hořčicí a kečupem. Přidáme druhou vrstvu párků. Navrch ochutíme grilovacím kořením a celé dobře zabalíme tak, aby spoj byl nahoře a obsah nemohl vytéci. Pak celý balíček vložíme do pekáčku a dáme zapéci asi na 45 minut do trouby. Jako přílohu volíme pečivo nebo chléb.

DUCHOVNÍ ZAMYŠLENÍ

PRAVÁ PODSTATA POSTU NENÍ VE ZDRŽENLIVOSTI OD POKRMŮ, ALE OD HRÍCHŮ.

Svatý Jan Zlatoústý

Kdo se postí, něco si odřiká, je buď tlustý, nebo šetří, nebo je příliš zbožný. Takto zjednodušeně se dívají na půst lidé dnešní doby. Smysl oběti postu spočívá podle této domněnky ve zřeknutí se radostí tohoto světa. Ve skutečnosti ale bez postu nemůžeme správně vychutnat žádnou světskou radost. Jen z těch věcí mohu mít radost, jen z těch věcí se mohu opravdově těšit, na nichž jsem nezávislý. Sklenička vína ve vhodnou dobu mezi přáteli udělá radost. Kdo však bez alkoholu už nedokáže žít, ten musí pít, i když z toho nemá vůbec radost. Už není svým pánem, nýbrž otrokem své pijácké vášně. To platí o všem, co člověk činí. Kdo přijde z práce domů, zapne televizi a vypne ji teprve, až jde spát, kdo ji má jako nezbytnou kulisu svého domácího prostředí, tomu ani ten nejlepší televizní pořad neudělá opravdovou radost. Takový člověk je naopak zcela bezmocný a nešťastný, když televize jednoho dne přestane hrát. A tak bychom mohli pokračovat.

V Prvním listě Korintánů najdeme větu: „Všechno je mi dovoleno, ale ničím se nesmím nechat spoutat.“ (1 Kor 6,12). Když se postíme, činíme se nezávislými na věcech tohoto světa. Nečiníme tak proto, že jimi pohrdáme, nýbrž právě proto, abychom si udrželi nezakalenou radost z jejich užívání. Kdybychom v klidu uvážili, kolik věcí nám už nedělá radost, tak zpozorujeme, jak dobře by nám udělalo cvičit se v opravdovém postu. Ten nám chce ukázat, co přináší člověku opravdovou radost ze života: není to možnost za každou cenu všeho užívat, nýbrž právě nezávislost na věcech, které mohu, ale také nemusím mít.

Jeden příklad odjinud. Víte, jak černoští domorodci chytají opice? Velmi důvtipně. Ke stromu přivážou kožený pytlík s rýží, oblíbenou potravou opic. Otvor pytlíku je tak úzký, že jím projde jen otevřená dlaň opice. Ta když ucítí, že je v pytlíku rýže, nabere do dlaně co nejvíce. Ale následuje zrada: sevřená dlaň s rýží neprojde úzkým otvorem! V té chvíli se objeví dosud skrytý domorodec. Opice pítí, skáče, snaží se osvobodit, ale marně. A přece stačilo jedno: otevřít dlaň a pustit rýži. Otevřená dlaň by otvorem snadno prošla.

Možná právě to je jedna z hlavních příčin našich životních trampot: držíme se křečovitě něčeho, bez čeho zdánlivě nemůžeme být a žít. A to nás drží v pasti. Začínáme naříkat, stěžovat si, proklínat. A přitom by stačilo jediné: něco pustit!

J. P.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Ludmila Mužíková	20. 1.	50 let	Křivoklát 178
Růžena Filounková	7. 1.	55 let	Křivoklát 228
Pavel Weigl	2. 1.	70 let	Častonice 3
Alexandra Čečelská	19. 1.	74 let	Křivoklát 196
Jaroslav Hrbek	25. 1.	79 let	Křivoklát 197
Hana Ptáčková	15. 1.	76 let	Křivoklát 242
Miloš Mareš	16. 1.	80 let	Křivoklát 1
Milada Kasalická	18. 1.	86 let	Křivoklát 118

S BOLESTÍ V SRDCI VZPOMÍNÁME

Květoslava Macáková + 12. 2. 2009 ve věku nedožitých 82 let

FEJETON

Už druhý měsíc z nového roku máme za sebou a dokonce půlku z toho školního. Jak stárnu, tak stále častěji vzpomínám na svá školní léta.

Vzpomínám také na svého mladšího spolužáka, který nebyl tehdy pro mne vůbec zajímavý. Navíc ani já – jako dívka paní učitelky – jsem pro něj nebyla moc zajímavá.

Byl to takový jemně řečeno „zlobivec“, a tak často musel zůstat „po škole“. Jednou, když měl zase po nějakém konfliktu zůstat po škole, klidně odcházel po vyučování pryč. Na schodech ho ale přistihla paní učitelka a udiveně se ho zeptala: „Berko, nemáš být náhodou po škole????“

Spolužák se na ni mile usmál a se slovy: „Hlavně zdraví, paní učitelko!“ pokračoval v odchodu ze školy.

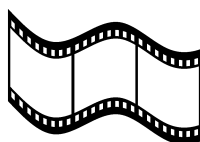
Nikdo z nás tehdy netušil, jak slavnou se tato věta v naší rodině stane. A Berka to netuší dodnes.

–rok–

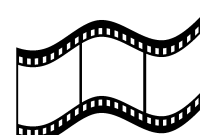

Slunné zimní dny bychom měli využít k procházkám. Ono je tu totiž i v zimě krásně a procházka kolem řeky ve třípytím se sněhu je nádherná.

Ilustrační foto Milan Bednařík

KŘIVOKLÁTSKÉ UDÁLOSTI V OBRAZECH

Výroba DVD filmu ke 130. výročí SDH Křivoklát vstoupila do předposlední fáze. Na snímku herec kladenského divadla V.A.D. a moderátor Rádia Relax Honza Lukavský namlouvá ve zvukovém studiu Fotostudia „B“ komentář, jímž bude snímek doprovázen. **Foto Milan Bednařík**

Krátce po půl jedné v noci v pátek 6. února shořela klubovna Vodáckého klubu Rakovník na břehu řeky Berounky v Roztokách. Podle vyšetřovatele budou někdo zapálil úmyslně. **Foto Tomáš Bednařík**

Na Nových cestách, kousek od Paraplíčka, je opět vyvrácen jeden ze stojanů Školní naučné stezky. Měl by se uklidit, aby ho někdo neukradl. Nezapovězena zůstává jen otázka, komu vadil? **Foto Pavel Friebert**

Hasiče nikdo k tanci přemlouvat nemusel. Ani Michala Temejčíka s dcerou.

Foto Tomáš Bednařík

Deset šťastných výherců „zvláštní ceny“ při společném fotografování.

Foto Petr Hůla

Divočáka si z plesu hasičů a hradu odnesl Saša Butovič. Evidentně s radostí.

Foto Petr Hůla

Překvapením hasičského a hradního plesu byla hodinová produkce vynikajících The Beatles Revival z Kladna.

Foto Pavel Friebert

Druhým překvapením plesu byla Dáša Dobrovolná, finalistka Miss Orient 2007.

Foto Pavel Friebert

Na poslední píseň si The Beatles Revival vyvolali z publika i kastelána hradu Ludka Frencla.

Foto Tomáš Bednařík

KAPITOLY Z HISTORIE KŘIVOKLÁTSKA – XIX

KOLEJE DO KŘIVOKLÁTSKÝCH LESŮ

V roce 1824 byla uvedena do provozu první koněspřežní železnice na evropském kontinentu mezi Lincem a Českými Budějovicemi. Její stavitelé - František Josef a František Antonín Gerstnerové – měli vedle odpůrců i mnohé příznivce a podporovatele. Mezi nimi byl i tehdejší majitel Křivoklátského panství kníže Karel Egon II. z Fürstenberka.

Velkým příznivcem koněspřežky byl také inspektor Křivoklátského panství, knížecí dvorní rada František Nittinger. Ten se stále častěji zabíral myšlenkou vybudovat železnici v kraji, který mu byl svěřen. Chtěl zajistit, aby Křivoklátsko v mohutném rozvoji svého průmyslového podnikání mohlo být otevřeno intenzivnějšímu obchodnímu styku. Nittinger přesvědčil majitele panství Karla Egona II., že vybudová-

ní železná dráha do Křivoklátských lesů přinese panství značný užitek. Sám se ujal vyjednávání s vlivnými osobnostmi politického a vědeckého života. Jeho výsledkem bylo ustavení spolku pro postavení železnice. V dubnu roku 1826 podal spolek na dvorní kancelář ve Vídni žádost o udělení privilegiu pro stavbu této dráhy. Byla navržena trasa od Bruské brány v Praze přes Lány do údolí potoka Klíčavy, podél něho do Zbečna, dále po břehu řeky Berounky Křivoklátskými lesy přes Roztoky, Nezabudice do Týřovic a Skryj a poté přes Zvíkovice až do Plzně. Při zaměřování trati zde působil proslulý geolog a paleontolog Joachim Barrande, s nímž se František Nittinger seznámil u francouzského dvora. Barrande při svých pracích přišel u Skryj a Týřovic na rozsáhlá naleziště zbytků

Rytina bývalé koňské dráhy u Lán.

Reprofoto autor

primordiální ústrojné fauny, hlavně zkamenělých trilobitů, dnes známá po celém světě.

Císař povolil stavbu železnice patentem z 30. 7. 1827. Dráha byla stavěna s použitím kolejnic z litiny, upevněných na kamenných a dřevěných podložkách. Dílo ale postupovalo jen velmi zvolna. Dne 21. 3. 1830 byl dán do provozu první úsek dlouhý 25 kilometrů, vedený z Prahy kolem obcí Dejvice, Střešovice, Veleslavin, Vokovice, Liboc, Ruzyně, Hostivice, Jeneček, Jeneč, Nový Dvůr, Přítočno, Pletený Újezd do nádraží Výhybka u Rozdělva.

Na dalším 26,6 km dlouhém úseku z Výhybky přes Rozdělvo, Srby, Kačici, Stochov, Rynholec k Lánům byla doprava zahájena 25. 10. 1830.

Teprve 11. 4. 1833 byl otevřen úsek v délce 5,2 km z Lán do lesní oblasti Píně u Brejlu. Roku 1836 byla uzavřena stavba nedokončené dráhy v údolí Klíčavy na rozhraní Lánské obory a Křivoklátského revíru zbudováním posledního 4,7 km dlouhého úseku. Celá trať tak měřila zhruba 52 kilometrů.

V roce 1834, kdy se vyskytly nenadálé překážky v terénu, rozhodla se finančně vyčerpaná akciová společnost

TOMÁŠ BEDNAŘÍK

ke svému rozpuštění. Ještě před likvidací nabídla dohotovenou část železnice k odkoupení nejsilnějšímu podnikovi, knížeti z Fürstenberka. Ten ji po úvaze koupil a převzal do majetku a správy. Dráha byla doplněna pobočkou do buštěhradských kamenouhelných dolů a během svého dalšího provozu dopravovala především uhlí a dříví z Kladenska a Křivoklátska do Prahy. Později byl přepravován další artikl, jako např. stavební kámen, potraviny, mouka, vápno atd. Provoz byl ale pro podnikatele příliš nákladný a obtížný. Při koňském pohonu byl závislý do značné míry na počasí. V těch letech si již všude razila cestu do technického světa lokomotiva. Kníže Fürstenberk proto požádal císaře o povolení přestavby železnice na dráhu s parním pohonem. Smělé plány však skončily Fürstenberkovou smrtí v roce 1854.

A jaký osud měla Lánská železnice dále? Dne 21. 10. 1855 ji odkoupila Buštěhradská železniční společnost za 380 000 zlatých a připojila ji k budované Buštěhradské parní železnici. Na úseku Lány – Píně jezdila potom ještě nějaký čas koňská dráha jako přípojka na hlavní trať Buštěhradské železnice, než byla posléze jako zbytečná zrušena.

(Pokračování příště)

Křivoklátské noviny

list občanů a přátel Křivokláta

Vydává Městys Křivoklát • Číslo registrace MK ČR E 10831

Rídí redakční rada

Adresa redakce: 270 23 Křivoklát 93, e-mail: banasova@mestys.krivoklat.cz

Sazba a litografie Milan Bednařík • Tisk: RAPORT s.r.o. Rakovník

Vychází měsíčně